

Вяра

Съвещание на душата с ума

„... Душата:

- Скърбя непоносимо, никъде не намирам радост... **Не мога да гледам на света, изпълнен с непрекъснати съблазни, лъжи, душегубство**,... За какво ми е да гледам света, за какво ми е да любопитствам за него, подробно да го изучавам или да се привързвам към него, КОГАТ АЗ СЪМ САМО КРАТКОВРЕМЕННА СТРАННИЦА В СВЕТА. НЕПРЕМЕННО ЩЕ ГО ОСТАВЯ И НЕ ЗНАЯ КОГА ЩЕ СТАНЕ ТОВА. **ВСЕКИ ДЕН, ВСЕКИ ЧАС ТРЯБВА ДА БЪДА ГОТОВА ЗА ПРИЗИВА НА ВЕЧНОСТТА**. Колкото и продължително да е моето скитане по пустинята на света, то е нищожно пред неизменната вечност, пред която са равни и часовете, и дните, и годините, и столетията... „Земята и всички неща по нея ще изгорят“ (Втор. Пет. 3:10).

Ще изгорят тези дела - пътищата на падение и отхвърляне на хората...

НЕ ИСКАМ ДА БЪДА СРЕД СВЕТА. НЕ ИСКАМ ДА МУ СЕ ПОДЧИНЯВАМ. НЕ ИСКАМ ДА ПРИЕМАМ КАКВОТО И ДА Е УЧАСТИЕ В СЛУЖЕНИЕТО МУ. НЕ ИСКАМ ДАЖЕ ДА ГО ВИДЯ.

Но той отвсякъде ме преследва. Насила навлиза. Представя се за очарователно красив, разслабва, уязвява, поражда, погубва ме. Самата аз, която съдържам в себе си началото на себепрелъстяването и лъжата, вкарани в мен от първородния грях, продължавам да се прелъстявам от света. Ненавиждайки го неволно се повличам след него и жадно пия неговата отрова... В мене кипят безчислени страсти. Аз непрестанно се осквернявам с разнообразни

съгрешения. ТУ МЕ МЪЧИ ГНЯВ И ПАМЕТОЗЛОБИЕ, ТО ЧУВСТВАМ ЧЕ ГОРЯ В ПЛАМЪКА НА ПРЕЛЮБОДЕЙСТВИЕТО. Вълнува се кръвта, разгорещява се въображението от някакво действие, което ми е чуждо и враждебно... Независимо от ужасната ми греховност, аз рядко я виждам...

Умът: - ... и аз с тебе душа съм поразен от греха... В непрекъснатата ми дейност, дадена ми от Отца и съставляваща мое свойство, аз непрекъснато се подчинявам на странично влияние. Това влияние е влиянието на греха, от което съм повреден и разстроен. Това влияние непрекъснато ме отвлича от Бога, от вечността. ВЛАЧИ МЕ В СЪБЛАЗНЯВАНЕ ОТ СУЕТНИЯ И ПРЕХОДЕН СВЯТ. В СЕБЕПРЕЛЪСТЯВАНЕ, В ПРЕЛЪСТЯВАНЕ ОТ ТЕБЕ ДУША, В ПРЕЛЪСТЯВАНЕ ОТ ГРЕХА, В ПРЕЛЪСТЯВАНЕ ОТ ПАДНАЛИТЕ АНГЕЛИ. НАЙ - СЪЩЕСТВЕНИЯ МИ НЕДОСТАТЪК СЕ СЪСТОИ В НЕПРЕКЪСНАТО НАСИЛВАЩОТО МЕ РАЗВЛЕЧЕНИЕ. ПОРАЗЕН ОТ НЕГО АЗ ПЪТУВАМ, СКИТАМ СЕ ПО ВСЕЛЕНАТА БЕЗ НУЖДА И ПОЛЗА, ПОДОБНО НА ОТХВЪРЛЕНИТЕ ДУХОВЕ... По причина на развлечението ме обзема забвение. АЗ ЗАБРАВЯМ БОГА, ЗАБРАВЯМ ВЕЧНОСТТА, **ЗАБРАВЯМ НЕПОСТОЯНСТВОТО И ЛЪЖОВНОСТТА НА СВЕТА**, ВЛАЧА СЕ СЛЕД НЕГО И УВЛИЧАМ И ТЕБЕ ДУША...“.

{{ _LINK1 _ }}